

MUSIKALSK

SØNDAG 23 / 09 KL 15:00 - 15:45

KONCERT FOR BØRN

Billet via www.hkmf.dk

Børn 25 kr Ledsager voksen 50 kr Ledsager medlem 25 kr

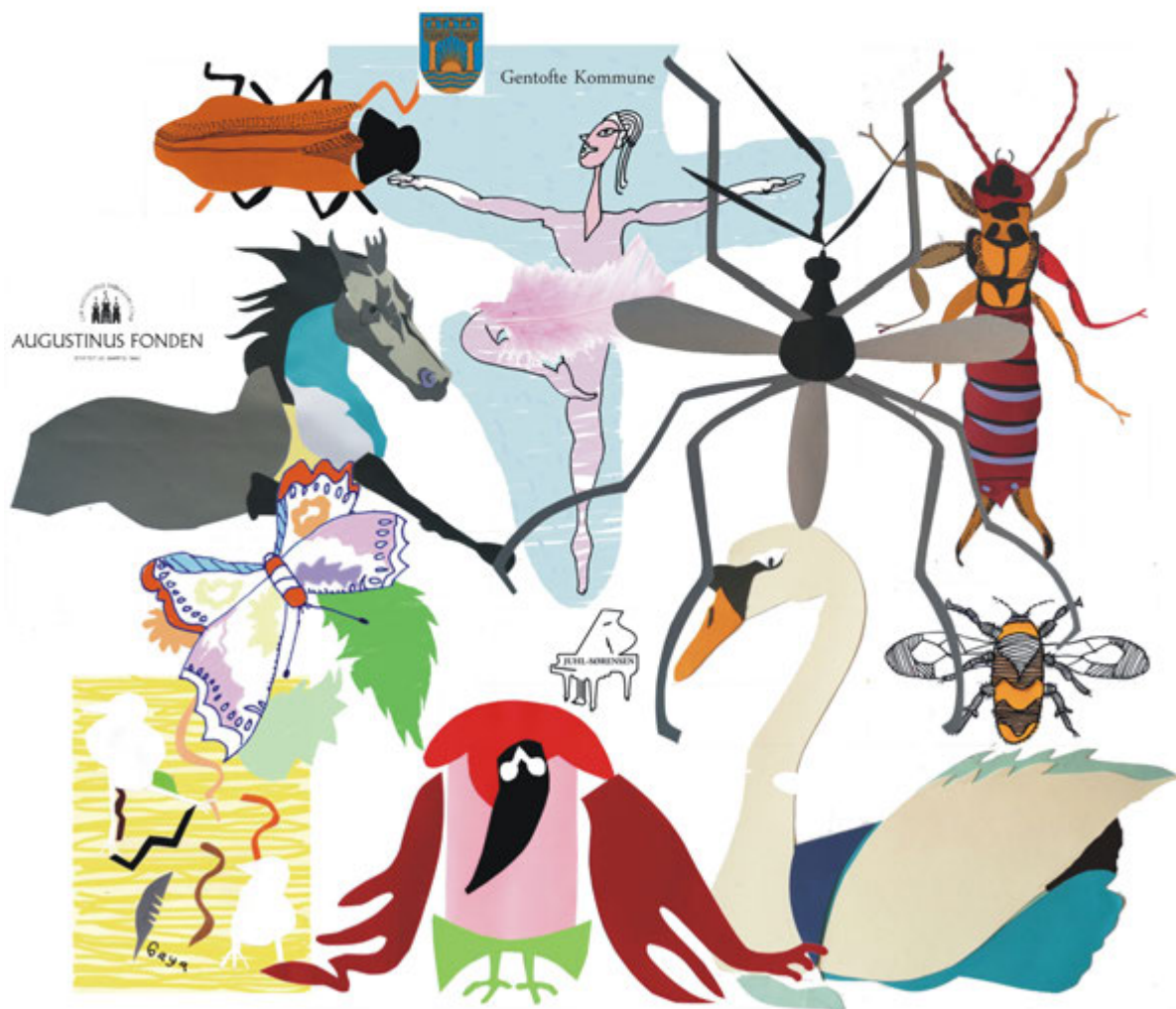
ZOO

Trio con Brio Copenhagen

Solist i Den Kongelige Ballet Ji Min Hong

Små balletdansere fra Tivoli Ballet Skole

Vært Mathias Hammer

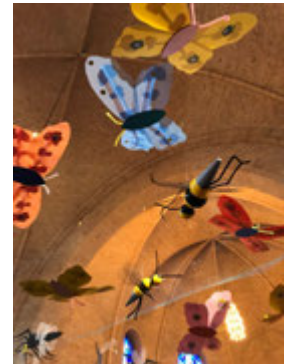
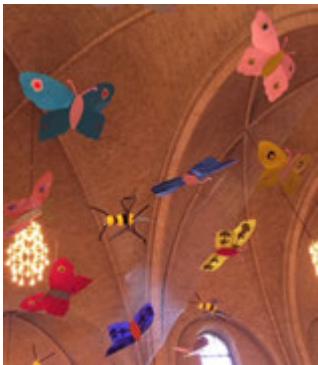


Hellerup Kammermusikforening, Helleruplund Kirke, Bernstorffsvej 73, 2900 Hellerup

Plakat: Billedkunstner, Ole Bjørn Gundermann

Referat af koncerten "Musikalsk Zoo"

Søndag d 23. september 2018 bød Hellerup Kammermusikforening velkommen til sæsonens 1. børnekoncert "Musikalsk Zoo" med **Trio con Brio Copenhagen, solist i Den Kongelige Ballet Astrid Elbo og små balletdansere fra Tivoli. Vært i P2, Mathias Hammer**, dyrepasser i den musikalske zoologiske have, lærte os at holde ørerne åbne og lade tonerne få adgang til fantasien, hvor vi kunne møde alle havens dyr i vor egen indre billedverden.

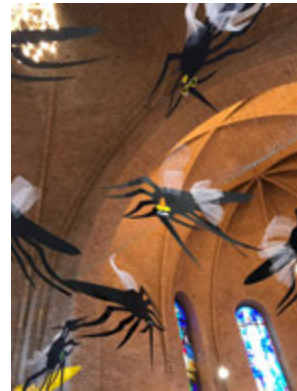


Mathias' hjælpere dyrepasserne Soo-Jin og Soo-Kyung præsenterede os for deres ungarske ven "doktor Bartok"

B. Bartok: "Arabisk sang" fra 44 duetter for to violiner arr. for violin og cello

B. Bartok: "Mosquitodans" fra 44 duetter for to violiner arr. for violin og cello

De spillede, så vi kunne se de forrygende arabiske heste med lange haler og flagrende manker, der løb afsted for fuld kraft ud over den arabiske ørkenslette og fornemme den lillebitte stikmyg, der fløj rundt i den ungarske luft og svirrede og bed og stak.



Vi mødte ørentvistene og borebillerne fra farbror Rueds gamle Langgaard ved Ribe i:

R. Langgaard: "Ørentvist" og "Dødningeur" fra "Insektarium"

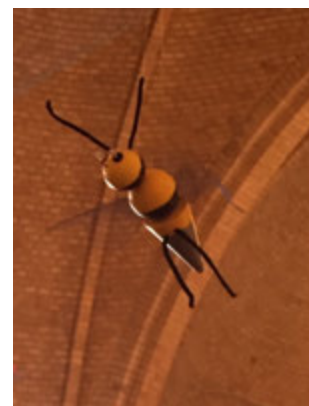
Da Mathias spillede på klaveret, var vi pludselig i farbror Rueds have, og under de store sten fandt vi ørentvistene med sin meget lille hjerne og sine otte ben, som man aldrig ved, hvor er på vej hen- lidt den ene vej, lidt den anden vej. Lige pludselig blev den rasende og hvæssede klør, så vi kunne høre det!

I de kæmpestore træbjælker i gårdens gulv og loft var der tusindvis af små, bankende borebiller. De var så små og så godt gemt, at man ikke kunne se dem, men man kunne høre dem, for de bankede og slog løs på træet for at gøre det blødt, inden de skulle spise det.

Mathias spillede og spillede, så han blev helt træt, nu måtte han kalde på sin ven dyrepasseren Jens, som han engang havde mødt til et internationalt planteæderfoderseminar, han var ekspert i fuglefoder og han spillede også smadder godt klaver.

Da Mathias var helt udmattet lovede Jens at tage sig af klaveret i resten af koncerten, og sammen med cellobien Soo-Kyung spillede han

N. Rimskij-Korsakov: "Humlebiens Flugt" for cello og klaver



Nu dukkede Astrid op, hun er dyredanse-træner. Hun dansede med en fugl. En trist og sorgfuld fransk fugl.



M. Ravel: "Trist Fugl" for klaver

Og det Astrid lærte fuglen er, at der ikke er noget galt i at være trist. Det er en følelse, vi alle sammen kender, og som man gerne må have. Jens spillede klaver og Astrid viste med sin balletdans, hvordan fuglen kunne udtrykke sine følelser.

Mathias fortalte, at han jo er dyreeksperten over alle dyreeksperten, men sådan har det ikke altid været. Han blev ven med dyrene dengang han var dreng i de bøhmiske alper, og nu fortalte han, medens Soo-Jin og Soo-Kyung og Jens spillede noget musik, der passede til hans fortælling.

A. Dvorak: 3. sats fra klavertrio op. 90 "Dumky"

Det var i de gode gamle dage. Han var hyrdedreng og sad ude i marken og vogtede får, og han havde sin hyrdehat på. Det var en dejlig varm dag, og solstrålerne skinnede ned og ramte hans næse.

Han sad og nød varmen og solen og naturen og spillede en lille melodi på sin fløjte, mens han kiggede udover den fredelige, smukke dal.

Han rejste sig op og fik sådan en lyst til at tale med fuglene - de syngende nattergale og de andre skovfugle, så han vandrede med sin nattergalefløjte for munden.

Alt var skøn idyl, troede han da, men pludselig indså han, at alt ikke var så ufarligt. En sulten ræv lå på lur og ville spise hans får. Langsomt kom den snigende. Nærmere og nærmere.



Fårene var de første, der opdagede ræven. De blev urolige, begyndte at løbe forvirrede rundt og bræge for at få hjælp.

Han for op, kastede sig ind foran ræven og fik jaget den på flugt inden den fangede hans får, og så var alting fred igen. Ja, det var en vild dag, men alt endte godt, det blev aften og de trætte får skulle hjemad og sove sødt.

Mathias faldt også i søvn, og da han vågnede næste morgen vidste han med mig selv, at han ville være dyrepasser, og det har han været lige siden. To dage senere åbnede han sin zoologiske have og han er det lykkeligste menneske i verden, for alt i denne have er fryd og gammen, god musik og dans.

Astrid var ikke den eneste, der kunne danse i Mathias' zoologiske have, han har sit helt eget dyreballetdanser-akademi- fem dygtige børn, der er i lære som dyredanser-trænere. De går også i Tivolis Balletskole, og de er simpelthen så dygtige.

De skulle nu danse med de ældste oldgamle dyr i haven. Fossilerne, de dyr der havde været døde i millioner af år og er blevet til sten, som man kan finde i jorden. Det kræver intet mindre end tre pianister at spille deres musik. Heldigvis er Jens rigtig god til at spille klaver og Soo-Jin og Soo-Kyung hjalp til.

C. Saint-Saëns: "Fossiler" fra "Dyrenes Karneval"

Mathias fandt på, at der skulle være balletdanserbørn i hans zoologiske have engang han var på feltrejse i Rusland. Der fandt han et æg og ville lave sig et spejlæg, men lige idet han skulle slå ægget ud hørte han noget der indefra. Det var ikke et almindeligt spiseæg. Der var jo kyllinger inden i. Heldigvis kan han forstå kyllingepip, han er kyllingepipstolk. Den sagde: " Zdrastvutje, ja ptentsov i ja gavarju pa russkij."

Det betyder: " Goddag, jeg er en kylling og jeg taler russisk ". Så fortalte kyllingerne ham, at de gerne ville danse ballet for os. Men man kan da ikke danse når man er inde i en æggeskal?

Det kan man altså godt i den russiske fantasi, og der findes faktisk et russisk stykke musik om kyllingernes ballet i æggeskallerne.



M. Mussorgskij: "Kyllingernes Ballet i Æggeskallerne" fra "Udstillingsbilleder" for klaver

Nu åbnede vi ørerne så meget, at vi fandt helt ind til den russiske del af vores fantasi, og så forestillede vi os, hvordan kyllingerne tog benene ud af skallerne og dansede rundt for os.

Nu kom Astrid tilbage for at danse den smukkeste og mest majestætiske fugl, den store hvide fugl svanen, der svømmer roligt og langsomt af sted på overfladen af vandet, der skinner af guld, som om der lå en skattekiste på bunden, som svanen skulle vogte.

Soo-Kyung spillede på sin cello og Jens spillede på klaveret, der skulpede blidt, som var det små bølger på havets overflade.

C. Saint-Saëns: "Svanen" fra "Dyrenes Karneval" for cello og klaver



Den er så smuk svanen - når vi kiggede på Astrid, kunne vi rigtig forestille os, hvordan den stolt svømmede rundt.

Astrid er så god til at vise følelser og ord med sine bevægelser. Matthias bad Astrid lære os, hvordan man med sin krop kan udtrykke, " jeg vil danse her" og "Jeg giver dig min kærlighed".



Det var et smukt øjeblik fuldt af opmærksomhed og nærvær.

Vi sluttede af med det mest utrolige i Mathias zoologiske have. Næmlig fabeldyrene. Overnaturlige væsener, der kommer frem ved solnedgang og vimser vægtløse rundt under himlen. Det var Mendelssohns fabeldyr, som Jens og Soo-Jin og Soo-Kyung spillede, og da de var færdige, skulle Mathias' dyr have lidt ro.

F. Mendelssohn: "Scherzo" fra klavertrio i d-mol op. 49



Vi var stille og nød den sidste utrolige musik, og så sagde vi tak for i dag.